

ȘCOALA MODERNĂ

Casa Corpului Didactic Neamț
Anul XII Nr. 4
2014

Distincție

Casa Corpului Didactic Neamț

Publicație pentru dezvoltare profesională și managerială în educație

Cuprins

Pagină deschidere/1
Management sau leadership/2
Managementul relațiilor cu comunitatea/4
C.D.I. -laborator de educație nonformală ce ne pregătește pentru viață/6
Educația non-formală/7
Voluntariatul –modalitate de educație nonformală/9
Deontologia profesorului/11
Profesorul - sculptor de suflete/13
Mamă și educatoare/15
Formarea adulților și rolul său în învățământul tehnic preuniversitar/17
Implicarea elevilor în programele internaționale și naționale implementate de
Junior Achievement Young Enterprise România în
Liceul Tehnologic Economic Administrativ Piatra Neamț/18
THESAURUS în desfășurare/20
Pagina pentru cititori/22

Stimați cititori și colaboratori ai revistei noastre,

*Colectivul Casei Corpului Didactic Neamț
Vă dorește, în prag de Crăciun și de An Nou, realizări frumoase, satisfacții profesionale și
personale precum și multă sănătate*

La mulți ani!

Director,

Prof. Florentina Vasiliu-Moise

Colinde, colinde
Mihai Eminescu

Colinde, colinde,
E vremea colindelor!
Căci gheața se întinde
Asemeni oglinzilor.
Și tremură brazii,
Mișcând rămurelele,
Căci noaptea de azi-i
Când scânteie stelele.

Se bucur' copii,
Copii și fetele!
De dragul Mariei
Își piaptână pletele.
De dragul Mariei,
Și al Mântuitorului,
Lucește pe ceruri,
O stea călătorului.

MANAGEMENT SAU LEADERSHIP

Director, prof. VASILIU-MOISE FLORENTINA
CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

„Competențele unui bun manager de școală țin mai puțin de cunoștințe procedurale sau de experiență, cât de valorile asumate și de voința puternică ce solicită angajamente și credințe la fel de puternice.”

Alain Chevrel – Versailles

Managementul reprezintă gestionarea într-un anumit context dat a resurselor date (umane, materiale, financiare, informaționale, de timp) pentru atingerea cu eficiență a obiectivelor organizaționale propuse. Actul de conducere reprezintă „ansamblul conceptelor, metodelor și mijloacelor de soluționare a problemelor cu care se confruntă activitatea practică de conducere, din toate domeniile de activitate; prin intermediul acestora, conducătorul acționează asupra subiectului condus, în scopul realizării, cu eficiență, a obiectivelor propuse”. (Ovidiu Nicolescu)

„Managementul educațional este știința și arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalități, potrivit unor finalități acceptate de individ și de societate sau o anumită colectivitate. El cuprinde un ansamblu de principii și funcții, de norme și metode de conducere care asigură realizarea obiectivelor sistemului educativ, la standarde de calitate și eficiență cât mai înalte.” (Ioan Jinga).

Managementul educațional este definit și ca fiind „activitatea angajată la nivelul sistemului și al procesului de învățământ în vederea realizării funcțiilor manageriale (planificare-organizare; orientare-îndrumare metodologică; reglare-autoreglare) ale instituțiilor specializate în formarea-dezvoltarea permanentă a personalității elevului, studentului etc, prin intermediul unor structuri

manageriale corespunzătoare angajate în plan central (Ministerul învățământului), teritorial (inspectoratele școlare) și local (unitățile școlare de bază: grădinița, școala, liceul, colegiul, universitatea etc)” (Sorin Cristea).

„Leadershipul este un proces complex, este atât o artă cât și o știință, include schimbarea și stabilitatea, cererelății interpersonale, stabilește viziuni și rezultate în acțiuni, onorează trecutul și există pentru viitor” (Olaru A.)

Leadership-ul este un proces continuu și apare atunci când oamenii aleg să-i urmeze pe liderii lor. Credibilitatea lor se bazează pe următoarele criterii: convingerea, caracterul, grija, calmul și competența. B. P. Smith definește leadership-ul drept „acea parte a activității unui manager prin care acesta influențează comportamentul indivizilor și grupurilor în vederea obținerii rezultatelor dorite”.

Prima diferență între management și leadership o face Peter Druker, în 1954, în *The Practice of Management*: managementul înseamnă să faci lucrurile **cum trebuie**, iar leadership înseamnă să faci **ceea ce trebuie**.

În 1990, de S. Covey: „managementul este eficiență în ascensiunea pe scara succesului iar conducerea este cea care stabilește dacă scara este așezată pe peretele potrivit”.

Managerul gestionează, organizează, liderul are viziune. Managerul generează ordine, organizare, liderul creează și provoacă schimbarea, trasează direcții nu doar obiective, stabilește direcții nu doar agende, caută noi resurse nu le alocă rațional doar pe cele existente.

Abraham Zaleznik în articolul *Managers and leaders: are they different?* (1998), face

diferența dintre leader și manager: Aceștia se diferențiază prin motivație, mod de gândire și de acțiune. Dacă se au în vedere *atitudinile față de țeluri*, atunci managerii tind să adopte atitudini impersonale, chiar pasive față de țelurile vizate; obiectivele manageriale se nasc mai curând din necesitate decât din dorință, pe când liderii sunt dinamici, modelând și animând diferite idei. Aceștia adoptă o atitudine activă față de obiectivele lor. Influența exercitată de lider în schimbarea stărilor de moment, în evocarea imaginilor și așteptărilor, în stabilirea unor scopuri specifice determină direcția în care se îndreaptă o afacere. Rezultatul net al acestui mod de raportare constă în modificarea modului în care oamenii percep posibilul și necesarul. În ceea ce privește *concepțiile despre muncă*, managerii trebuie să coordoneze și să echilibreze continuu puncte de vedere opuse, pentru a-i determina pe oameni să accepte soluțiile adoptate pentru diferite probleme. Liderii sunt, însă, preocupați de dezvoltarea unor abordări insolite pentru probleme dificile și de deschidere. Pentru a fi eficienți, liderii trebuie să-și proiecteze ideile în imagini care să trezească interesul oamenilor și abia apoi să dea curs acțiunilor.

Cu privire la relațiile cu ceilalți, managerii relaționează cu oamenii conform rolului pe care aceștia îl joacă într-o serie de evenimente sau într-un proces decizional, iar liderii interacționează într-o formă mult mai intuitivă și empatică. Distanța se stabilește între atenția managerului față de *modul* în care se derulează evenimentele și atenția liderului față de *semnificația* evenimentelor pentru participanți.

„Liderului îi este asociat mai degrabă planul imaginativ, anticipativ și cognitiv, iar

managerului – planul acțional. Liderul scrutează viitorul și face planuri, iar managerul le aplică; primul este arhitectul, cel de-al doilea este constructorul, nu se poate unul fără celălalt, nici unul nu este superior celuilalt.”

Liderii și managerii deși au poziții complementare se diferențiază prin motivație, mod de gândire și de acțiune (Ștan, 2004, p. 133).

Conducerea performantă presupune talent nativ, este, o artă, dar aceasta necesită și existența unor deprinderi speciale și a unor tehnici complexe care se dobândesc prin școală, prin experiență, fiind și o știință.

Bibliografie:

1. Cristea, Sorin, 1998, *Managementul organizației școlare*, Editura Didactică și Pedagogică, București
2. Druker, Peter, 1954, *The Practice of Management*, New York
3. Jinga Ioan, 2005, *Managementul învățământului*, Editura Didactică și Pedagogică, București
4. Nicolescu, Ovidiu.; Verboncu, Ion, 1999, *Management*, Ediția III; Editura Economică, București
5. Olaru A., 2004, *Managerii și managementul resurselor umane*, Editura Universității, București

MANAGEMENTUL RELAȚIILOR CU COMUNITATEA

Inspector școlar general,
Prof. dr. Viorel STAN
INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN NEAMȚ

**„Succesul, în mare parte, stă în
voința de a învinge; să ne
străduim deci și să
stăruim.” (Seneca)**

În 1935, în Statele Unite, în sfera de interes, apare ideea de a implica școala în viața socială a comunității căreia aparțin. Atunci s-a admis faptul că școlile se pot implica în activitățile locuitorilor comunității respective dincolo de programul lor obișnuit, chiar pe durata unei zile întregi, și pot, spre exemplu, furniza servicii specifice în domenii diferite, precum ar fi:

- activități culturale și divertisment
- pregătirea forței de muncă,
- sănătate și asistență socială etc.

Ideea a fost preluată fiind extinsă și diversificată astfel încât, după anii '90, în Europa, școlile și-au adaptat întreaga lor ofertă educațională la noua realitate socială desfășurând acum noi și diverse activități și programe:

cursuri de calculatoare, cursuri ce au la bază tradiții locale, activități sportive, concerte, cluburi pentru pensionari, puncte de asistență socială și medicală, conferințe, festivaluri, diverse concursuri etc, toate destinate acelei comunități din care provin.

Este o schimbare esențială de paradigmă.

Noua paradigmă definește școala, pe de o parte, ca o instituție care prin propria ofertă educațională prestează un serviciu social, transmitând cunoștințe și dezvoltând abilități, norme, valori recunoscute și acceptate social și, pe de altă parte, definește școala ca o instituție care funcționează într-o comunitate alcătuită din mai mulți factori de educație: familie, autorități, agenți economici, organizații guvernamentale și neguvernamentale etc. care au la

rândul lor o ofertă educațională explicită și/sau implicită.

În context este evident că parteneriatul școală - comunitate trebuie să se bazeze pe principiul complementarității serviciilor sociale oferite de către diversele organizații implicate iar realizarea acestuia este un proces deliberat ce implică aptitudini specifice, strategii și cunoștințe pe care părțile implicate trebuie să le cunoască și să le folosească.

Succesul parteneriatului școală - comunitate locală este bazat pe legătura permanentă, constantă între agenții comunitari și reprezentanții școlii. Se realizează astfel un echilibru între schimbare și continuitate, între specific și global, între împlinirea individuală și exigențele de ordin social.

În prezent, la noi, principiile care stau la baza parteneriatului școală-comunitate sunt prevăzute în Legea Educației Naționale nr. 1/2011, la art. 3. Aici sunt clar definite aceste principii respectiv:

- principiul echității;
- principiul calității;
- principiul relevanței;
- principiul eficienței;
- principiul descentralizării;
- principiul răspunderii publice;
- principiul garantării identității culturale a tuturor cetățenilor români și dialogului intercultural;
- principiul asumării, promovării și păstrării identității naționale și a valorilor culturale ale poporului român;
- principiul recunoașterii și garantării drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale, dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și

religioase;

- principiul asigurării egalității de șanse;
- principiul autonomiei universitare;
- principiul libertății academice;
- principiul transparenței;
- principiul libertății de gândire și al independenței față de ideologii, dogme religioase și doctrine politice;
- principiul incluziunii sociale;
- principiul centrării educației pe beneficiarii acesteia;
- principiul participării și responsabilității părinților;
- principiul promovării educației pentru sănătate, inclusiv prin educația fizică și prin practicarea activităților sportive;
- principiul organizării învățământului confesional potrivit cerințelor specifice fiecărui cult recunoscut;
- principiul fundamentării deciziilor pe dialog și consultare;
- principiul respectării dreptului la opinie al elevului/studentului ca beneficiar direct al sistemului de învățământ.

Din punct de vedere juridic, parteneriatul se definește ca o înțelegere legală în care partenerii definesc împreună scopul general al parteneriatului. Parteneriatul autentic presupune, cel puțin în teorie, colaborarea strânsă și combinarea avantajelor specifice pentru ambii parteneri.

Din punctul de vedere al beneficiilor pe care le aduce, parteneriatul poate fi definit ca o modalitate eficientă în realizarea reformei managementului fie prin o schimbare a practicilor manageriale, fie prin schimbarea modului în care sunt abordate problemele publice, astfel încât

soluționarea lor să devină fezabilă prin parteneriat.

Școala are o misiune și roluri bine stabilite iar frontiera de deschidere a instituției școlare către mediul său poate fi variabilă. Școlile sunt organizații puternic ancorate în comunitate, statutul organizației școlare, funcțiile sociale ale acesteia precum și competențele specifice ale resurselor umane implicate în sistemul educațional fac din școală promotorul parteneriatului comunitar. Școala și comunitatea trebuie să-și asume noi tipuri de relații, fără a renunța la elementele de fond care le definesc identitatea.

Comunicarea cu părinții și autoritățile locale este necesară în vederea reducerii abandonului școlar, a delincvenței juvenile, a comportamentelor marginale, contribuind la formarea în rândul elevilor a unor deprinderi de comportare care să întărească siguranța persoanei.

Relația școală - comunitate reprezintă perspectiva din care reiese faptul că educația școlară poate contribui la diminuarea devianței școlare numai dacă se deschide către problemele

comunității și ale elevilor.

Conexiunea școală - comunitate este remarcată în probleme precum abandonul școlar, devianță juvenilă și integrarea copiilor cu cerințe educative speciale.

Din punct de vedere cultural și asistențial, această relație se poate concretiza prin inițierea unor manifestări în care elevii să poată dovedi ce pot face pentru comunitate: expoziții, ateliere de creație, implicare în acțiuni comunitare (de exemplu, acțiuni de ecologizare a unor parcuri), implicare în campanii umanitare, activități de voluntariat etc. Se urmărește și crearea oportunității implicării membrilor comunității în activitățile elevilor: organizarea și sponsorizarea unor evenimente, participarea la campanii de ajutorare și susținere a elevilor care înregistrează performanțe școlare, dar care au posibilități materiale reduse în cadrul familiei. Avem în vedere utilitatea unor acțiuni precum: informarea comunității cu privire la starea de fapt și atragerea atenției asupra gravității și consecințelor în plan socioeconomic la nivelul localității (dat fiind faptul că

abandonul datorat sărăciei generează la rândul său sărăcie).

A educa înseamnă a adapta copilul la mediul social adult, ținând seama de natura sa proprie, de posibilitățile individuale de asimilare, înseamnă a face apel la mijloacele, metodele și procedeele care corespund trebuințelor copilului.

Bibliografie

1. Agabrian, M. & Milea, V. (2005). Parteneriate școală - familie - comunitate, Institutul European, Iași.
2. Agabrian, M. (2006). Școala, familia, comunitatea, Institutul European, Iași.
3. LEGEA EDUCAȚIEI NAȚIONALE nr. 1/2011

C.D.I. -LABORATOR DE EDUCAȚIE NONFORMALĂ CE NE PREGĂTEȘTE PENTRU VIAȚĂ

Profesor metodist NIȚĂ NICULINA
CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

Nu de foarte mult timp educația nonformală a început să fie în vogă și la noi în țară. Acest concept a apărut pentru prima dată prin anii '60 și venea ca o completare pentru educația formală, adică aceea predată în institutele de învățământ. Educația nonformală este definită drept "orice activitate educațională, intenționată și sistematică, desfășurată de obicei în afara școlii tradiționale, al cărei conținut este adaptat nevoilor individului și situațiilor speciale, în scopul maximalizării învățării și cunoașterii și al minimalizării problemelor cu care se confruntă aceasta în sistemul formal (stresul notării în catalog, disciplina impusă, efectuarea temelor etc.) (J. Kleis, 1973). Caracteristicile educației nonformale

1. O trăsătură caracteristică educației nonformale este faptul că aceasta asigură legătura dintre instruirea formală și cea informală.
2. O altă caracteristică importantă se referă la faptul că educația nonformală se desfășoară într-un cadru organizat, în afara sistemului școlar, cuprinzând activități extraclasă/ extradidactice (cercuri pe discipline, interdisciplinare sau tematice, ansambluri sportive, artistice, concursuri școlare, olimpiade, competiții etc.) și activități de educație și instruire extrașcolare, activități de animație.
3. Coordonatorii acestei forme de educație își joacă, însă, mai discret rolurile, sunt animatori, moderatori.
4. Conținutul și obiectivele urmărite sunt prevăzute în documente special elaborate ce prezintă o mare flexibilitate, diferențiindu-se în funcție de vârstă, sex, categorii socioprofesionale, interesul participanților, aptitudinile și înclinațiile acestora. Sunt cuprinse activități care corespund intereselor, aptitudinilor și dorințelor participanților.

5. O altă trăsătură caracteristică este caracterul opțional al activităților extrașcolare, desfășurate într-o ambianță relaxată, calmă și plăcută, dispunând de mijloace menite să atragă publicul de diferite vârste. Este o formă facultativă de antrenament intelectual care menține interesul participanților printr-o metodologie atractivă.

6. Evaluarea activităților desfășurate în cadrul educației nonformale este "facultativă, neformalizată, cu accente psihologice, prioritar stimulative, fără note sau calificative oficiale." (Sorin Cristea, 2002).*

În acest context, CCD Neamț a promovat Proiectul național "CDI-Laborator de educație nonformală ce ne pregătește pentru viață" derulat în parteneriat cu alte 6 CCD-uri din țară: Botoșani, Brăila, Iași, Mureș, Suceava și Vaslui pentru care s-au semnat și asumat acordurile de parteneriat și care a fost depus la ISJ Neamț, iar partenerii la ISJ-ul din județul lor, în vederea includerii acestui proiect în Calendarul Activităților Educative Regionale pentru acest an și Naționale pentru viitor.

Prin intermediul acestui proiect, CDI -urile devin adevărate laboratoare de educație nonformală și informală, în care se fac cele mai reușite experimente, iar ghidul ce va fi scos ca un produs final va veni în sprijinul CDI-urilor din toată țara. Intrucât activitățile care se pot desfășura în CDI-uri sunt diversificate (activități de inițiere în cercetarea documentară, proiecte în colaborare cu cadrele didactice, activități pedagogice, activități în colaborare privind orientarea școlară și vocațională, de recuperare a elevilor cu dificultăți de învățare, animații lectură, animații legate de mass-media, de presă, animații audio-video, activități cu caracter cultural și civic), dar acestea sunt de multe

ori insuficient exploatate și mediatizate, ne propunem să valorizăm activitățile care se desfășoară în aceste centre prin intermediul proiectului, promovând metode de învățare nonformală și informală. Astfel, CDI -urile, prin intermediul acestui proiect, devin adevărate laboratoare de educație nonformală și informală, în care se fac cele mai reușite experimente. Activitatea noastră a pornit deja cu implementarea în CDI-urile alese pentru proiect începând cu CDI Negrești- Expoziția vie -un "Dialog elev- adult: *Tu poți fi eu și eu am fost tu*" împreună cu Școala "D.Almaș", Primăria Negrești; Medicul de familie de la Dispensarul uman; Comitetul de părinți; CL Negrești și Activ parc Negrești la care au fost antrenați: 50 elevi care sunt "vizitatorii galeriei"; 10 cadre didactice, 5 reprezentanți ai comunității locale (primărie, CL, dispensar, agenți economici), comitet de părinți) din care 4 devin "exponate vii". Această manifestare a adus o nouă metodă de educație nonformală-Expoziția vie ce sprijină educația formală ce s-a bucurat de mult succes în rândul tinerilor și care a fost coordonată de : Prof.Rusu Niculina-director, Prof. Chere Corina-Consilier educativ, Înv.Gugiu Neculai-coordonator CDI. În cadrul Revistei Apostolul-revista tuturor cadrelor didactice din județul Neamț, în cele două pagini alocate pentru CCD Neamț au fost promovate activitățile derulate de și prin CCD Neamț spre a motiva, în perspectiva implicării unor grupuri cât mai mari de cadre didactice și elevi în anii ce vin, să se implice alături de partenerii posibili în proiectarea, organizarea și derularea unor activități și manifestări.

EDUCAȚIA NON-FORMALĂ

Profesor – metodist MIOARA ROȘU
CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

Oficial despre educația non-formală putem spune că înglobează activitățile educative organizate de alte instituții decât școala – muzee, biblioteci, cluburi ale elevilor etc.“ și că se întemeiază pe recunoașterea faptului că “un număr mare din experiențele de învățare ale oamenilor s-au desfășurat în afara sistemului de educație formală: la locul de muncă, în familie, în diferite organizații și biblioteci”

Diferența, dintre educația nonformală și educația formală, rezidă atât în conținut cât și în formele de realizare. Conținutul, în cazul educației nonformale este organizat pe **arii de interes iar formele de realizare sunt foarte diverse ca durată, modalitate de organizare sau predare.** Importantă, în educația nonformală, este reducerea la minimum a funcțiilor de predare în avantajul învățării precum și caracterul mai puțin rigid în condițiile obținerii unor rezultate la fel de bune ca în educația formală.

Pedagogii de formație clasică atrag atenția asupra necesității ca educația nonformală să se desfășoare în corelație cu educația formală. Acuzată tot mai mult, în ultimul timp, de inflexibilitate educația formală tinde să devină tot mai puțin “formală”, adică mai flexibilă, mai adaptată nevoilor și motivațiilor specifice elevilor, în timp ce educația non-formală tinde să devină tot mai “formală” – adică să se organizeze tot mai bine, să folosească metode deja probate și recunoscute de specialiști în vederea asigurării unei învățări de calitate dar mai ales, urmărește o cât mai explicată recunoaștere publică.

Activitățile din educația non-formală, sunt coordonate de persoane calificate, formatori, care utilizează anumite metode

pedagogice cunoscuți mai ales sub denumirea de de moderatorii sau coordonatori. În tot acest context delimitat de coordonatori-specialiști și metode specifice specialității consideră că educația non-formală are un potențial încă sub-utilizat. Chiar persoanele care au trăit experiențe de învățare non-formală au tendința să considere că acestea de fapt nu contează ca o “reală” învățare cu rezultate “reale”. E nevoie ca rezultatelor formării non/formale să fie recunoscute și mai bine valorificate în societate și economie. Se poartă încă dezbateri, la nivel european privind calitatea educației non-formale și relevanța competențelor dobândite prin intermediul său.

Domeniul în care educația non-formală pare să fi fost folosită cu cel mai mare succes este acela care are în vedere persoanele/tinerii care au eșuat în domeniul educației formale, sau nu au avut acces la aceasta. Incluzem aici și persoane social defavorizate, marginalizate. Acestora, educația non-formală le dă o a doua șansă, le oferă o cale alternativă pentru împlinire și recunoaștere. Cu toate că statutul educației nonformale nu este acela de educație compensatorie pentru marginalizați și excluși se impune totuși existența unei căi alternative în vederea asigurării învățării pentru cei care sunt dezavantajați educațional.

Preocupări în România privind educația non-formală.

C.Schifirneț (Deficitul de educație, în rev. *Paideia*, nr. 3-4 / 2000) consideră că după 1989, educația și instituțiile educative s-au raportat la o realitate deosebit de complexă, în multe din laturile ei inedită, ceea ce a determinat adoptarea unor decizii care nu au reflectat cerințele sociale și umane de formare a omului în condițiile

concrete ale acelei perioade. Aceasta a produs o vizibilă întârziere în ce privește dezvoltarea educației non-formale în țara noastră în ciuda unor tradiții legate de numele unor mari intelectuali ca Dimitrie Gusti sau P. V. Haneș.

Pentru România, începând cu anul 2004, strategia Ministerului Educației privind dezvoltarea activității educative școlare și extrașcolare pornind de la contextul European a reținut ca priorități :

- statutul activității educative școlare și extrașcolare ca dimensiune a procesului de învățare permanentă;
- necesitatea recunoașterii activității educative școlare și extrașcolare ca parte esențială a educației obligatorii;
- importanța activității educative școlare și extrașcolare pentru dezvoltarea sistemelor relaționate de cunoștințe, a abilităților și competențelor;
- oportunitatea oferită de activitatea educativă școlară și extrașcolară pentru crearea condițiilor egale/echitabile de acces la educație pentru dezvoltarea deplină a potențialului personal și reducerea inegalității și excluziunii sociale;
- stimularea implicării tinerilor în promovarea valorilor și principiilor etice: dreptate, toleranță, pace, cetățenie activă, respectarea drepturilor omului;
- utilizarea potențialului activității educative școlare și extrașcolare ca mijloc complementar de integrare socială și participare activă a tinerilor în comunitate;
- promovarea cooperării în vederea utilizării diverselor abordări didactice necesare ridicării standardelor calității procesului educațional;
- asigurarea resurselor umane și financiare pentru implementarea

și recunoașterea valorică a programelor educative școlare și extrașcolare din perspectiva rezultatelor învățării;

Strategia adoptată vizează realizarea unei simbioze lucrative între componenta cognitivă și cea comportamentală în contextul unor schimbări complexe la nivelul vieții de familie, a pieței forței de muncă, a comunității, a societății multiculturală și a globalizării. Împreună, copiii, profesorii și părinții pot face din școală un loc plăcut pentru toți cei implicați în procesul educativ, un mediu bazat pe încredere, comunicare, respect și flexibilitate. Prin satisfacerea dorințelor și intereselor de cunoaștere a tinerilor, sistemul educațional va deveni centru resursă de dezvoltare a comunității locale. Ca efecte majore pe care strategia și le propune să le producă menționăm:

- creșterea calității actului educațional și a rezultatelor învățării;
- introducerea obligatorie elementului educativ în proiectarea și desfășurarea activității didactice la fiecare obiect de studiu;
- proiectarea activităților educative extracurriculare ca aplicații concrete a cunoștințelor acumulate și a abilităților și competențelor formate în cadrul obiectelor de studiu;
- stimularea interesului elevilor și a cadrelor didactice de a se implica în proiecte și programe educative curriculare, extrașcolare și extracurriculare la nivelul fiecărei unități de învățământ;
- stimularea și multiplicarea inițiativelor tinerilor în dezvoltarea vieții comunității școlare/comunității;
- reducerea procentului fenomenelor antisociale, a abandonului și absenteismului școlar;
- creșterea ratei promovabilității școlare;
- asigurarea șanselor egale de dezvoltare personală;
- ridicarea calității resursei umane din sistemul educațional;
- formarea resursei umane necesare dezvoltării societății cunoașterii;

- asigurarea sustenabilității proiectelor educative prin conștientizarea comunității cu privire la potențialul pe care programele educaționale le au asupra formării tinerei generații ce

relaxare și pentru propria persoană ;

- să creeze spațiu pentru relaționare și reflecție asupra modului în care aceasta influențează procesul de învățare ;

urmează a se integra;

- transformarea educației în sursă de dezvoltare comunitară.

Metodele de lucru utilizate în cadrul educației nonformale sunt diverse. Ele vin să dinamizeze procesul de învățare, să coboare instruirea din sălile de clasă în stradă, în muzee, în biblioteci, pe scenele teatrelor, dând astfel viață noțiunilor abstracte cu care lucrează tinerii, apropiindu-i mai mult de impactul științei asupra individului, comunității, societății în ansamblul ei.

Peter Lauritzen, coordonatorul departamentului de tineret din partea Directoratului de Tineret și Sport al Consiliului Europei precizează faptul că un proces de învățare non-formală pentru a fi de calitate trebuie :

- să aibă scop și obiective clare ;
- să aibă condiții fizice și materiale de învățare bune ;
- să aibă personal format (voluntar sau plătit) ;
- să fie centrat pe cel care învață ;
- să fie centrat pe găsirea de soluții ;
- să folosească o varietate de metode ;
- să existe un echilibru între învățarea individuală și în grup ;
- să îi fie alocată o perioadă corespunzătoare pentru învățare,

- să se evalueze progresul și dificultățile apărute ;
- să se realizeze auto-evaluare și evaluare de grup.

Bibliografie :

1. Sorin Mitulescu, Daniela Simache « *Experiențe educaționale non-formale în viața tinerilor* », Agenția Națională pentru sprijinirea inițiativelor tinerilor, iunie-2008 ;
2. « Starea tineretului și așteptările sale » - Diaagnoza 2007, ANT, 2007 ;
3. Ghidul Youth Pass (<http://www.youthpass.eu/en/youthpass/ghide/>)

VOLUNTARIATUL - MODALITATE DE EDUCAȚIE NONFORMALĂ

Profesor PARASCHIVA CIAUȘU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 PILDEȘTI, JUDEȚUL NEAMȚ

Motto: „Există trei metode de a învăța înțelepciunea:

prima este prin reflecție, metoda cea mai nobilă dintre toate, a doua este prin imitație, metoda cea mai facilă a treia este prin experiență, metoda cea mai puternică”.

(Confucius)

Viitorul și evoluția unei societăți sunt legate de dezvoltarea și educația copiilor, cei care, la un moment dat vor purta această responsabilitate. Plecând de la aceasta premisă, voluntariatul pentru copii este un mod eficient și altruist de a-ți aduce contribuția la viitorul societății din care faci parte. Educația nonformală în școli are o componentă de lucru în care sunt implicați voluntarii, de aceea gama diversă de implicare a acestora cuprinde programe, precum: promovarea drepturilor copilului, educație pentru sănătate, combaterea violenței în școli, ecologizare. Activitățile specifice derulate de către voluntari sunt: sesiunile și campaniile informative, de conștientizare și informare specific programelor, campanii sociale, teatru-forum, excursii, etc. O definiție universal acceptată a educației nonformale încă nu există, însă este înțeleasă ca “orice acțiune organizată în afara sistemului școlar, prin care se formează o punte între cunoștințele predate de profesori și punerea lor în practică”(sursa <http://dezbateromania.ro>). Prin intermediul acestui tip de educație intrăm în contact cu o nouă abordare a învățării, pusă în aplicare prin activități plăcute și motivante. Principalele aspecte care atrag la educația nonformală

sunt caracterul voluntar al acestora și faptul că se bazează mai mult pe practică decât pe teorie.

Educația nonformală are conținutul organizat pe arii de interes (și nu pe ani de studiu sau discipline academice) iar formele sunt diverse ca durată, modalitate de organizare sau predare. Educația nonformală este caracterizată prin:

- răspunsuri concrete la cerințele fixate, în funcție de interese clar stabilite;
- obținerea abstractizărilor prin extragerea de cunoștințe din viața practică;
- reducerea la minim a funcțiilor de predare, lăsând mai mult loc funcției de învățare.

Acțiunile educative, care sunt plasate în cadrul acestui tip de educație, sunt flexibile și vin în întâmpinarea diferitor interese specifice pentru fiecare persoană. Deși se desfășoară totul într-un mod organizat, persoana în cauză alege de bunăvoie să se implice, fără să aștepte în schimb recompense financiare sau recompense specifice educației formale: notele. De asemenea nu se aplica nici pedepse, cum ar fi absențele, scăderea notei la purtare și altele. Există totuși obiective clare de învățare atașate activităților desfășurate într-un cadru nonformal, dar atingerea lor se realizează într-un alt mod decât acela al predării, care este metoda de bază din instituțiile de învățământ. Educația nonformală oferă posibilitatea unor altfel de metode, interactive și diversificate, pentru obținerea unor cunoștințe și aptitudini noi, cât și pentru punerea acestora în practică. Câteva exemple de metode folosite în contextul nonformal pot fi: activități de team building, jocuri de rol, dezbateri, brainstorming, jocuri de improvizație. Selectarea

metodelor depinde, desigur, de scopul activității respective.

Am ales să desfășor o activitate în calitate de lider voluntar pentru că îmi doresc să particip la crearea unei lumi mai bune, o lume în care toți tinerii se implică pentru binele comun, îmi doresc să realizez o educație pentru cetățenie democratică, proces de învățare socială, care acordă o egală importanță cunoștințelor, valorilor, atitudinilor și capacităților de acțiune și de participare într-o societate democratică și multiculturală. Ea se realizează prin abordări educaționale multiple, intercorelate, cum sunt: educația civică, educația pentru drepturile omului, educația interculturală, educația pentru pace, educația pentru dezvoltare durabilă, educația globală, educația pentru media etc.

Educației pentru cetățenie democratică se bazează pe următoarele principii:

- *respectul față de sine și față de ceilalți*
- *cum se poate rezolva un conflict adoptând o atitudine pașnică*
- *dezvoltarea unui mediu favorabil procesului de învățare*
- *deschiderea spre acceptarea unor diferențe culturale și sociale*

Am devenit lider voluntar în școala unde îmi desfășor activitatea în urma parcurgerii unui set de trei module de formare care mi-au dezvoltat abilitățile necesare coordonării unui club de voluntariat cu ajutorul unor instrumente de lucru precum:

manual, curriculum și o baza de jocuri și povești. Programul IMPACT (Implicare, Motivare, Participare, Acțiune, Comunitate, Tineri) este un model de educație extracurriculară nonformală în România constând într-o rețea de cluburi de inițiativă comunitară pentru tineri. Tinerii sunt învățați și motivați să se dezvolte pe patru componente cheie: **cetățenie active, angajabilitate, antreprenariat social, leadership.**

Pornind de la aceste obiective generale, prin implementarea curriculumului IMPACT se propune dezvoltarea a cinci competențe cheie, care sunt în același timp și competențe transversale. Pentru a participa la o activitate de voluntariat trebuie în primul rând să-ți dorești lucrul acesta. Ceea ce faci trebuie să vină din inimă și nu dintr-o constrângere sau impunere din partea cuiva. Consider că trebuie să conștientizezi acele probleme, acele lipsuri pe care le constăți în jurul tău și dacă dorești și ai forțele necesare să încerci o rezolvare sau măcar o ameliorare a acestora. Modelul educațional IMPACT folosește ca metodologie educațională învățarea prin experiență cu accent pe metodologia educației prin serviciului în folosul comunității (service learning) și a educației prin aventură. Folosind această metodologie IMPACT se adresează tinerilor și copiilor cu vârsta între 11 și 19 ani. Pe lângă proiectul de serviciu în folosul comunității care este principalul instrument de învățare, în cadrul modelului IMPACT folosim alte trei instrumente de învățare accesibile liderilor și membrilor:

- Un curriculum educațional pentru lideri, pe patru componente: cetățenie activă, angajabilitate, antreprenariat social și leadership;

- Un instrument de reflecție și autoevaluare pentru membri: Jurnalul;

- Un instrument de evaluarea a competențelor dobândite, pentru membrii pașaportul.

Activitățile standard în cadrul cluburilor sunt:

- Întâlnirile regulate de club;
- Scrierea și implementarea de proiecte de serviciu în folosul comunității (cel puțin două proiecte pe an/club).

Strategia de dezvoltare a activității educative școlare și extrașcolare proiectată de Ministerul Educației Naționale pornește de la premisa că abordarea educațională complementară formal–nonformal asigură plus valoarea sistemului educațional.

Voluntariatul pune în valoare ideea de colaborare, de lucru în echipă. Fiecare elev trebuie să participe la astfel de activități, să-și asume atât rolul de membru cât și pe cel de lider al echipei din care face parte. Apar oportunități care le oferă elevilor noi perspective, noi experiențe și îi ajută în acest fel să crească pe plan personal, să valorifice rolul definitoriu pe care educația îl exercită în pregătirea tuturor copiilor de a deveni cetățeni activi într-o societate dinamică, în continuă schimbare, contribuind totodată la procesul permanent de îmbunătățire a calității vieții.

Voluntariatul îi ajută pe tineri să devină agenți ai schimbării, capabili să-și transforme propria viață și comunitatea în care trăiesc în mod pozitiv.

„Pentru a dezvolta responsabilitate, tinerii trebuie să fie responsabili; pentru a învăța să le pese, trebuie să acționeze cu grijă față de ceilalți; iar pentru a învăța să le pese de binele comun, trebuie să contribuie la acesta.”

(Thomas Lickona, Educating for Character).

Bibliografie:

1. Miruna Carianopol, Stefan Colibaba, Cristiana Faur, Maria Lacatus, Roxana Marinescu, Ruxandra Popovici, Vanda Stan, Marilena Suciuc- 2007- *Împreună - Educația pentru cetățenie democratică*, Editura Humanitas Educational, București
2. Lambru Mihaela, Vameșu Ancuța (Coordonatori)- *România 2010. Sectorul neguvernamental – profil, tendințe, provocări*, Editura Litera, București
3. Standarde de calitate IMPACT
4. Manualul IMPACT- FNOGHidul Clubului IMPACT
5. <http://www.noi-orizonturi.ro>
6. www.tabara-viata.ro
7. <http://dezbateromania.ro>

DEONTOLOGIA PROFESORULUI

Profesor DRĂGUȘANU ANA ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 5 PIATRA NEAMȚ

“Dacă nu poți măsura ceva, nu-l poți înțelege; Dacă nu-l poți înțelege, nu-l poți controla; Dacă nu-l poți controla, nu-l poți îmbunătăți.”

H. J. Harrington

Deontologia (fr., deontologie) reprezintă doctrina privitoare la normele de conduită și la obligațiile etice ale unei profesii (conform DEX, ed. 1998). Sintagma "deontologie" provine din cuvintele grecești deontos care înseamnă "ceea ce se cuvine" și logos care înseamnă "știință". Normele (regulile) de deontologie profesională se regăsesc în instrucțiuni, statute, coduri etc. adoptate de autoritățile internaționale și naționale abilitate.

O educație publică de calitate, piatră de temelie a societății democratice, are rolul de a asigura șanse egale pentru toți copiii și tinerii și este fundamentală pentru bunăstarea socială prin contribuția sa la dezvoltarea economică, socială și culturală. Profesorii și personalul din educație au responsabilitatea de a întări încrederea generală a publicului în standardele serviciilor ce sunt așteptate de la toți cei implicați în această importantă activitate.

Manifestarea unei gândiri responsabile este

sufletul activității profesionale, iar activitățile profesorilor și personalului din educație dedicate cu devotament, competență și dăruire pentru a ajuta elevul să-și atingă propriul potențial reprezintă un factor critic în asigurarea unei educații de calitate. Experiența și dăruirea profesorilor și a personalului din

educație trebuie să fie combinate cu condiții bune de muncă, o comunitate care să-i sprijine și să creeze politici care să permită o educație de calitate.

Codul de Etică se referă la unele valori esențiale legate de profesia de profesor, și anume: integritatea, onestitatea, respectul, responsabilitatea și încrederea.

Profesorul trebuie să demonstreze integritate prin:

crearea și menținerea relațiilor profesionale corespunzătoare

comportarea cu imparțialitate, încredere și onestitate

Profesorul trebuie să demonstreze onestitate prin:

exersarea acțiunilor de zi cu zi cu corectitudine, de la gânduri la fapte

exprimarea stimei față de o altă persoană, acționând și discutând sincer și corect

Profesorul trebuie să demonstreze respect prin:

fiind tolerant, atent și înțelegător cu alte persoane, păreri și valorile lor

fiind conștient de faptul că relația cu elevii și părinții acestora trebuie să fie bazată pe respect reciproc, încredere și

dacă este necesar, pe confidențialitate

Profesorul trebuie să demonstreze responsabilitate prin:

oferirea priorității educației și îngrijirii elevilor

angajarea în activități de dezvoltare profesională continuă și de îmbunătățire a strategiilor de predare-învățare

colaborarea și cooperarea cu colegii în interesul educării și bunăstării discipolilor

Profesorul trebuie să demonstreze încredere prin:

fiind cinstit și rezonabil

participarea la bunăstarea indivizilor și a comunității

soluționarea conflictelor prin discuții profesionale și de reflecție

Comportamentul etic trebuie să fie o parte integrantă a organizației, un mod de a trăi, care trebuie profund înrădăcinat în organismul colectiv al școlii; trebuie să fie o modalitate de existență a școlii care este transmisă de la o generație la alta.

Principiile eticii:

a. respectarea confidențialității informațiilor de către salariați față de școală, de către școală față de elevi

b. sensibilitatea față de conflictele de interese, detectarea și dacă este posibil evitarea lor cât și transparența în activitatea acestora

c. apelarea la arbitrii neutri pentru rezolvarea lor

d. respect față de regulile de drept

e. conștiință profesională, profesionalism

f. exercitarea profesiei cu conștiință și prudență

g. cultivarea competenței profesionale

h. limitarea deciziilor și acțiunilor la competența profesională

i. loialitate și bună credință, a nu înșela, a-și ține cuvântul, a fi echitabil

j. simțul responsabilității, a avea în vedere consecințele practice ale deciziilor

k. asumarea propriei responsabilități

l. respectarea drepturilor și libertăților celorlalți, libertate în comportament și de opinie

m. evitarea discriminărilor de orice fel

n. respectarea ființei umane, a nu aduce prejudicii intenționate celorlalți, a respecta personalitatea umană, cu necesitățile și exprimările sale.

știe că are o vocație și o misiune. El trebuie să se identifice cu idealul cultural-educativ și să trăiască autentic în valorile acestuia...(Antonesei, 1999). El trebuie să devină un model cultural capabil să interpreteze corect valorile de informații și să le transmită prelucrate, prin modalități de acțiune pertinente determinând în rândul tineretului conduite creative valabile pentru societatea actuală și viitoare.

Profesorul este un creator al situațiilor de învățare ce au menirea să modeleze – pas cu pas – personalitatea celui care învață. Acceptând ideea că potențialul creativ neexprimat poate fi eliberat și dezvoltat prin activități instructiv-educative, considerăm esențial pentru procesul de învățământ ca

profesorul însuși să fie capabil de a se manifesta creativ în toate aspectele demersurilor didactice, cu o atitudine pozitivă față de opiniile elevilor.

Obiective:

Codul de conduită etic al unei instituții trebuie construit în jurul unor obiective clare:

- promovarea valorilor ale principiilor etice și crearea unui climat etic adecvat activității profesionale în acord cu țelurile instituției
- prevenirea și rezolvarea conflictelor etice
- descurajarea practicilor imorale
- sancționarea abaterilor de la valorile instituției.

Educatorul nu poate fi un simplu funcționar, ci un om care

Bibliografie:

1. Ioana Nicola, Tratat de pedagogie școlară, Editura Aramis, București, Educația – 2001
2. Miron Ionescu, Ioan Radu, Didactica modernă, Cluj-Napoca, 2001
3. Constantin Cucuș, Pedagogie, Polirom, 2006
4. Antonesei, Liviu (1999), Paideia, fundamentele culturale ale educației, Editura Polirom, Iași

PROFESORUL - SCULPTOR DE SUFLETE

Profesor GĂINĂ ANDREA NICOLETA și profesor MOISE FELICIA
C.S.E.I.- ROMÂN

În 1996, UNESCO a publicat o carte intitulată „*What Makes a Good Teacher?*”, în care au fost reunite răspunsurile a 500 de elevi din 50 de țări de pe tot cuprinsul globului. În ciuda diversității culturale extrem de accentuate, răspunsurile elevilor au creionat un portret stereotip al profesorului ideal, cuprinzând câteva trăsături principale. Analizând aceste trăsături, se observă că se poate contura un model de personalitate caracterizat în primul rând prin umanism, deschidere spre celălalt, spirit de comunicare și dragoste față de copii și profesia aleasă. A fi profesor înseamnă un risc asumat. Să-i înveți pe alții cum să învețe este o operă care implică răbdare, incertitudine, multe ore de studiu, emoție, descurajare, surâs... Mai mult decât atât, rezultatul muncii unui profesor, nu se poate măsura cantitativ și calitativ, imediat. El stimulează și întreține curiozitatea copiilor pentru lucruri noi, le

modelează comportamentele sociale.

Iată de ce, Rene Hubert considera ca principala calitate a profesorului este vocația pedagogică, exprimată prin „a te simți chemat, ales pentru această sarcină și apt pentru a o îndeplini”. Trei elemente îi sunt caracteristice vocației pedagogice: iubirea pedagogică, credința în valorile sociale și culturale, conștiința responsabilității față de copil. „Ce vrei să te faci când vei fi mare?” este întrebarea pe care cei mai mulți dintre noi am auzit-o de nenumărate ori la colegii de școală, părinți, rude, profesori etc. Printre răspunsuri se regăsea și profesia de cadru didactic.

Motivația alegerii unei asemenea profesii este, cel mai adesea, modelul oferit de un învățător sau profesor din școala primară, gimnaziu, liceu și, de ce nu, din facultate, iar alegerea este intenționată, chibzuită. Alții îmbrățișează această meserie împinși de familie, alții datorită întâmplării, alții pentru prestigiu, iar unii datorită unor situații sociale de la un moment dat. Dar oricare ar fi

motivul alegerii nu trebuie uitat că această meserie este una nobilă, aceea de a modela copii, de a forma caractere.

Pentru a reuși în meseria de cadru didactic trebuie să faci totul cu pasiune. Și cu multă răbdare. A interacționa cu elevii trebuie să fie o plăcere, nu ultimul supliciu din acea zi. Dacă tu ca profesor sau învățător nu te apleci spre elev este greu de crezut că acesta va veni spre tine. Iar atunci când comunicarea este întreruptă, apar dilemele. Iar dilemele conduc la frustrări iar în timp poate apare o prăpastie care greu mai poate fi trecută de cineva.

De-a lungul unei zile, un profesor este nevoit să fie actor, prieten, soră medicală, antrenor, detectiv, părinte, căutător de comori. Noi, profesorii, intrăm în jocurile copiilor, în clasă sau afară, nu atât spre a le arăta cum se face, cât pentru a descoperi lumea împreună. Odată ieșiți din această convenție, redevenim dascăli, însă nu severi, încremeniți în rigori sau șabloane, ci înțelegători și răbdători cu ființele care se plămădesc lângă noi.

A fi cadru didactic este datoria cea mai grea. Este o datorie pe care o avem față de noi înșine și față de elevii noștri. Într-o lume a schimbării profunde, într-o lume a tehnicii „meseria” de cadru didactic a devenit chiar dificilă. Cum putem răspunde eficient nevoilor actuale, impuse de o permanentă schimbare? Pe lângă pregătirea profesională nu trebuie uitată și latura care ține de sufletul copilului. Copilul vine de multe ori la școală pentru a găsi răspunsuri pe care nu le primește acasă pentru că părinții de cele mai multe ori nu au timp, nu știu sau poate nu sunt acasă după o zi de muncă în care s-au „zbătut” tot pentru el, copilul. Acesta trebuie să vină cu răspunsurile deja rezolvate de la școală că doar pentru aceea muncesc ei : „copilul meu are de toate, îi trimit bani, nu-i lipsește nimic, nu înțeleg de ce nu învață”. Rolul cadrelor didactice este acela nu doar de a informa, ci mai ales de a forma. Se știe și e demonstrat că elevii noștri, chiar cei mai buni, rețin peste timp doar 10% din ceea ce i-am învățat, dar imită în comportamentul lor aproximativ 90% din ceea ce îi învățăm . De aceea trebuie să avem o deosebită grijă asupra modului cum rezolvăm diferite probleme ivite în viața de zi cu zi la clasă.

A fi profesor... este oare o meserie ca oricare alta? Nu! Și aceasta pentru că un profesor nu lucrează cu lemn, tablă, materiale

de construcții. El lucrează cu suflete! Tocmai de aceea nu-și poate permite rebuturi, resturi aruncate la gunoi și nici timp pierdut. Căci timpul nu se mai întoarce înapoi, iar sufletul aruncat la gunoi rămâne acolo, oricât te-ai strădui apoi să repari greșeala.

Un profesor ia o mână, deschide mintea, atinge inima și conturează viitorul.

MAMĂ ȘI EDUCATOARE

Educatore : ILINCA LOREDANA-CRISTINA

LICEUL TEORETIC "VASILE ALECSANDRI" SĂBĂOANI, JUDEȚUL NEAMȚ

Atașamentul copilului față de familie și în special față de mama sa este indiscutabil. Dar, în același timp, oricât ar părea de ciudat, dragostea și atașamentul, comportamentul și manifestările față de mama trebuie formate. Iar dacă mediul familia nu este suficient de „rafinat”, în a forma copilului deprinderi corecte, atunci această sarcină ar trebui să revină grădiniței-în fapt educatoarei, care ține legătura cu familia, în special atunci când observă sau i se aduc la cunoștință aspecte comportamentale ale copilului care sunt incorecte sau curențiale în această privință.

La vârsta preșcolară este foarte important să-i învățăm cum să-i respecte și să-i iubească pe ceilalți, iar în primul rând pe mama sa. Din nefericire, de multe ori cauzele unei atitudini greșite a copilului se regăsesc în comportamentul incorect al mamei în decursul timpului.

GREȘELILE MAMELOR

*Oferă și nu așteaptă nimic în schimb.

*Voința copilului=autoritate absolută.

*Preocuparea unilaterală a mamei (hrana psihică conține mai multe vitamine și medicamente decât orice masă ori rețeta)

*Promiterea recompenselor (copilul va simți în timp cât de eficient este șantajul).

*Înșelarea (mamele trebuie să ofere stimulente

pertinente, realizabile și mai ales constructive)

*Exemplul personal negativ (exemplul propriu e mai convingător decât cuvintele)

*Negativismul/suficiența-opacitatea mamei (nu toate mamele se asociază cu educatoarea în problemele educației copilului).

IMPLICAREA EDUCATOAREI

Nu putem educa în mod just un copil fără a-l observa atent, fără a-l studia, fără a-i înțelege personalitatea. În privința aceasta ne poate ajuta doar mama care cunoaște cel mai bine obiceiurile, ce-i place și ce nu, la ce reacționează mai bine și mai repede. De aceea educatoarea trebuie să se bucure și de încrederea copilului, dar și de a mamei sale.

Atitudinea educatoarei față de mamă

Atitudinea educatoarei față de mamă trebuie să fie una prietenoasă. Căldura raporturilor dintre mamă și educatoare, încrederea și respectul reciproc se stabilesc pe nesimțite, atât prin discuțiile scurte și schimburi de informații care au loc zilnic, cât și în convorbirile lungi și deschise despre copil. În aceste convorbiri trebuie adoptată o atitudine echilibrată, nu se poate să le transformăm în critici și plângeri continue, dar, în același timp, fără a ne teme că mama se supără, trebuie să arătăm și lipsurile copilului. Dacă mama nu va înțelege sau nu va accepta această realitate dintr-o dată, așa cum am vrea noi, sigur o va înțelege în timp, astfel, educatoarea o poate ajuta

în cel mai simplu și natural mod să urmeze calea justă în raporturile cu copilul său, să prevină îndepărtarea lui sufletească, să înlăture eventuale curențe educative.

Dacă copilul vine la o grădiniță cu program prelungit, copilul nu-și mai vede mama aproape toată ziua, Educatoarea și-l apropie pe copil, îi trezește afecțiunea, de multe ori refuțată, iar acesta se atașează de ea, începe să-l acorde un loc prioritar în ierarhia persoanelor iubite. Deseori, copilul crede că are pentru educatoare dragostea destinată, de fapt, mamei sale. Aici este important să nu uităm răspunderea ce o avem față de mama copilului, față de sentimentele ce i se cuvin ei. Trebuie să-l ajutăm pe copil să nu șovăie, să nu afirme și să creadă că o iubește cel puțin la fel de mult pe educatoare ca și pe mama sa – întâietatea trebuie să o aibă mama.

În munca noastră cu copiii nu trebuie să nesocotim sau să știrbim niciodată autoritatea mamei față de copil, nu-i facem reproșuri, chiar dacă ea le merită. Vorbim cu mama despre toate piedicile care se ivesc în calea unei bune educații, dar trebuie să o facem între patru ochi. Copilul, iubindu-și și respectându-și educatoarea, simte cum se poartă ea cu mama lui. El e foarte mulțumit și mândru când vede că-i respectăm mama, iar imitându-ne începe să se poarte și el mai atent cu ea.

Uneori deducem din spusele copilului că mama lui nu are întotdeauna dreptate, dar în discuțiile cu acesta căutam să o susținem, să o justificăm pentru

anumite situații, explicându-i că a fost ceva întâmplător, că poate mama se grăbea la serviciu ori era supărată sau obosită.....

Atitudinea educatoarei față de copil

Abordând tematica meseriilor omului și dorind să vorbesc și despre munca mamelor, le-am cerut copiilor să afle unde lucrează mamele lor. Au fost discuții multe și interesante. Unii povesteau bucurii, alții vorbeau puțin deoarece mamele lor nu aveau un serviciu.

Mi-am dat seama că trebuie să le formez și să le întăresc copiilor ideea că toate muncile sunt necesare și importante, să le explic activitatea celor care lucrează la domiciliu și să încerc să fac în așa fel încât să cunoască diverse locuri de muncă, cu prodesele și rezultatele corespunzătoare muncii respective. Am considerat necesar să le spun că mamele lor muncesc din greu și că trebuie să le apreciem și să le crute de eforturi și necăjiri, să le dea posibilitatea de a se odihni. Copiii apreciază foarte mult faptul că educatoarea cunoaște munca mamelor, le place când povestim despre mamă, sunt bucurii și mândri când o dăm de exemplu.

Copiii din grădiniță provin din diferite medii familiale, de aceea am vrut să-l fac să înțeleagă că toate profesiile și meseriile, iar în general orice muncă cinstită aduce satisfacție și câștig. Treptat, la copii se dezvoltă o atitudine conștientă față de munca mamei lor, în ceea ce privește atât necesitatea și importanța ei, cât și efortul pe care-l merită.

Când vorbim cu copilul despre purtarea lui față de mama sa, putem să formulăm anumite exigențe, adresându-ne conștiinței lui, puterii de a-și înțelege faptele. Îi putem cere să-și schimbe o conduită greșită.

Din convorbirile cu mamele a reieșit că majoritatea copiilor se poartă neglijent și dezordonat cu jucăriile lor de acasă. Într-o vineri le-am dat sarcină pentru acasă de a face ordine la jucării. Luni toți se grăbeau să povestească cum și ce au făcut, cine i-a ajutat, dacă i-a lăudat mama pentru ordinea făcută. Acei copii care au uitat să-

și îndeplinească sarcina sau le-a fost lene s-o facă s-au simțit rușinați. La sfârșitul convorbirii le-am explicat că și ei sunt datori să facă singuri curat în camera lor, că mama e destul de ocupată și așa, iar, pe de altă parte, numai copiii leneși și aceia care nu-și iubesc mama nu încearcă să fie mai harnici și mai ordonați, nu-și adună jucăriile și cărțile; aceștia vor crește neglijenți, iar în camera lor va fi mereu murdar și dezordine. Am stabilit că va fi o sarcină mereu și că voi veni să-l controlez uneori. De la aranjarea jucăriilor copiii au început să ajute cu diverse treburi prin casă și le-am rugat pe mame să le încurajeze inițiativele mereu.

Oricâte expectative și pretenții am avea, ca mame, de la copii, să nu uităm nici o clipă că și ei, la rândul lor au dorințe și așteptări...iar gândurile lor sunt oglinzile reale și ideale în care se poate regăsi familia....Nu trebuie decât luate în considerare!

GÂNDURI PENTRU MAMA MEA.....

☞ să se înțeleagă cu tati;

☞ să nu țipe;

☞ să fie deșteaptă că mai uită uneori;

☞ să aibă bani ca să ne cumpere mâncare;

☞ să mă iubească mai mult.....

TOATE GÂNDURILE AU FOST EXPRIMATE CONFIDENȚIAL!

Bibliografie:

Vrașmaș, E. Consilierea și educația părinților, București, Ed. Aramis, 2002

Vrașmaș, E. Intervenția socioeducațională ca sprijin pentru părinți, București, Ed. Aramis, 2008

FORMAREA ADULȚILOR ȘI ROLUL SĂU ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL TEHNIC PREUNIVERSITAR

Profesor inginer MACOVEI IONEL și profesor inginer DEJU PETRE
COLEGIUL TEHNIC FORESTIER PIATRA NEAMȚ

În contextul economic actual al societății românești caracterizat printr-o distribuție inegală a investițiilor pe zone geografice, prin numeroasele dificultăți la nivel micro și macroeconomic întâmpinate de agenții economici, prin oferta de locuri de muncă destul de limitată (mai ales în zonele slab dezvoltate) dar și printr-o lipsă acută de forță de muncă bine calificată și motivată (în numeroase domenii de activitate), rolul învățământului tehnic preuniversitar ar trebui privit dintr-o altă perspectivă, mai modernă, mai practică și mai realistă, mult mai bine corelată cu piața muncii.

Nu ne referim aici doar la atenția și finanțarea de care ar trebui să se bucure această formă de învățământ, de necesitatea de a găsi modalitățile de a atrage în sistem personal cu o calificare deosebită și experiență (ingineri și maiștri instructori) sau la rolul determinant pe care ar trebui să-l aibă în formarea tinerilor tehnicieni.

Vom face referire la un aspect poate mai puțin cunoscut și anume rolul acestor forme de învățământ în calificarea și reconversia profesională prin posibilitățile de școlarizare cum ar fi:

1. școlile tehnice postliceale
2. cursuri de calificare adulți
3. stagii de practică de scurtă durată (6 luni)

Ofertele și cifrele de școlarizare ar trebui corelate mai pragmatic cu piața forței de muncă și cu dezvoltarea actuală dar și de perspectiva anumitor ramuri economice ale zonei.

Să studiem puțin dezvoltarea economică a județului Neamț. Nu putem nega faptul că activitatea economică în domeniul forestier are o pondere însemnată și asta e o oportunitate pentru Colegiul Tehnic Forestier din Piatra Neamț, iar Colegiul Tehnic Forestier este o oportunitate pentru calificările în domeniu (care ar trebui poate modernizate și adaptate la cerințele actuale ale agenților economici privind competențele ocupațiilor din domeniu).

Fără falsă modestie și, de ce nu, cu intenția de a promova vom prezenta puțin Școala Postliceală Tehnician Silvic ce există în cadrul Colegiului Tehnic Forestier:

- beneficiază de mai bine de 20 de ani de experiență
- este cunoscută agenților economici din județ dar și celor din alte județe
- școlarizează în sistem bugetar (fără taxă)

- este autorizată și acreditată

- se adresează persoanelor care au absolvit o formă liceală (zi sau seral) fără limită de vârstă cu sau fără diplomă de bacalaureat

- înscrierea nu este condiționată de calificarea obținută anterior la nivel liceal

- prin competențele pe care le oferă creează șansa de a lucra ca tehnician silvic sau pădurar, ca maistru de exploatare forestiere, pădurar comunal, antreprenor, tehnician de vânatoare, funcționar cu atribuții în domeniu.

Și poate ar trebui puțin dezvoltată sprijinită și promovată și de ce nu mai adaptată cerințelor actuale.

IMPLICAREA ELEVILOR ÎN PROGRAMELE INTERNAȚIONALE ȘI NAȚIONALE IMPLEMENTATE DE JUNIOR ACHIEVEMENT YOUNG ENTREPRISE ROMÂNIA ÎN LICEUL TEHNOLOGIC ECONOMIC ADMINISTRATIV PIATRA NEAMȚ

Profesor CIORSAC MIHAELA
LICEUL TEHNOLOGIC ECONOMIC ADMINISTRATIV PIATRA NEAMȚ

Elevii claselor a IX, a X-a, a XI-a și a XII-a profilul Servicii, calificarea profesională turism din Liceul Tehnologic Economic Administrativ Piatra Neamț, coordonați de d-na profesoară Ciorsac Mihaela au participat la cursurile programelor organizației Junior Achievement România din anul 2009.

Noutatea acestor programe JARomânia a constat în oferirea de materiale informaționale, ghidul profesorului și caietul elevilor necesare prezentării conținuturilor programelor.

Fiecare program JAR cuprinde un pachet educațional complet și gratuit:

1. Training de orientare, training per modul/program/proiect, training de feedback
2. Consultanță on-site și online în implementare
3. Platformă dedicată pentru înregistrare și implementare program
4. Platformă academică pentru webinarii (pentru profesori, elevi, studenți)
5. Website pentru derulare program, proiect aferent și accesare resurse
6. Kit materiale in versiune print și digital: ghidul profesorului, manualul elevului, auxiliare didactice
7. Pre și post-teste pentru elevi
8. Proiect practic
9. Certificate pentru profesorii și elevii care urmează programul și parcurg cu succes evaluarea
10. Regulamente și pachete de participare competiții naționale și internaționale (pentru elevii de liceu și studenți)
11. Acces al profesorilor, elevilor, studenților la rețeaua internațională a celor 121 de țări participante în programul JA Junior Achievement este prezentă în România din 1993 și implementează programe de educație economică, antreprenorială, financiară și orientare profesională.

JA Junior Achievement este prezentă în România din 1993 și implementează programe de educație economică, antreprenorială, financiară și orientare profesională.

În perioada 2009-2014 la Liceul Tehnologic Economic Administrativ Piatra Neamț, elevii claselor a IX, a X-a, a XI-a și a XII-a profilul Servicii, calificarea profesională turism au participat la implementarea programelor: Compania, BaniIQ, Eco-nomia, Finanațele mele, Fii antreprenor, Etica în afaceri. Elevii din clasa XI s-au implicat și în Competiția Job Shadow Day 2014- ediția a XII-a din cadrul programului internațional cu același nume.

Implementarea programelor Junior Achievement Romania s-a realizat din dorința profesorului coordonator de a pregăti tânăra generație pentru a reuși în carieră și în dezvoltarea profesionalismului și a inițiativei. Sprijinul Junior Achievement România în desfășurarea activităților din programe la clasă, a constat și în oferirea de voluntari din comunitatea de afaceri locală, care au realizat activități learning by doing la clasă.

Programele internaționale Junior Achievement	Fiecare modul Junior Achievement cuprinde:	Forme de implementare în școală:
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Dezvoltă, în școală, competențe esențiale pentru viață și carieră pentru elevii de 6-19 ani ✓ Sunt learning by doing: tinerii învață prin experiențe concrete, studii de caz, jocuri și competiții ✓ Oferă școlilor, elevilor și profesorilor acces la rețeaua internațională JA (37 de țări din Europa, 121 din lume) ✓ Conectează școala cu mediul economic real și eperiențe autentice de viață și profesie prin intermediul consultanților voluntari din comunitatea de afaceri 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Training de orientare și modul ✓ Consultanță în implementare ✓ Kit gratuit de materiale: ghidul profesorului, manualele elevilor, auxiliare ✓ Pre-test și post-test pentru elevi ✓ Activități individuale, în echipă și proiect ✓ Instrumente pentru evaluarea pe parcursul și la finalul programului ✓ Certificate pentru profesorii și elevii care urmează programul ✓ Competiții naționale și internaționale ✓ Acces la rețeaua internațională a celor 121 de țări din programele JA 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Curriculum la Decizia Școlii (CDS) ✓ Dirigiență / Consiliere / Orientare profesională ✓ Extracurricular / Școală după școală ✓ Auxiliar la disciplinele curente* <p>Recomandate pentru ariile curriculare: <i>Om și societate; Orientare profesională și carieră; Tehnologie; alte arii curriculare.</i></p> <p>Materialele sunt disponibile în formă tipărită și online, gratuit pentru grupe de lucru de minim 15 elevi.</p> <p>* Pentru forma de implementare auxiliar, materialele sunt disponibile NUMAI online.</p>

Elevii din Liceul Tehnologic Economic Administrativ Piatra Neamț au implementat programul național de educație financiară BaniIQ susținut de Visa Europe și Băncile parteneri din România sub formă de curs opțional în anul școlar 2013-2014. La finalul programului au fost evaluați și li s-au înmănat diplome de apreciere pentru competențele formate. Recomandăm și altor elevi din liceele din Piatra Neamț să opteze pentru implementarea de programe naționale și internaționale, și să participe la competițiile organizate de Junior Achievement Romania.

Webgrafie:

www.juniorachievement.ro

www.baniiq.ro/jaromania

THESAURUS ÎN DESFĂȘURARE

Profesor-metodist Elena-Roxana Irina
Casa Corpului Didactic Neamț

Născut din dorința de a răspândi obiceiurile și tradițiile atât de valoroase, transmise în neamul nostru, al românilor, de la apariția pe aceste meleaguri, proiectul Parteneriat pentru învățare Grundtvig Thesaurus, a parcurs în perioada septembrie-decembrie a anului 2014, pași importanți.

Participarea la Festivalul Național al Șanselor Tale din luna noiembrie, a fost un pas făcut asupra conștientizării importanței pe care o are educația nonformală, mai ales în formarea adulților.

În luna decembrie, membrii echipei de proiect au participat la câteva activități specifice promovării obiceiurilor și tradițiilor. Prezența la Festivalul brazilor altfel, organizat de Centrul de Cultură și Arte Carmen Saeculare, a fost un alt moment important. În această lună, fiecare din membrii echipei a derulat activități în școli, pentru promovarea tradițiilor și obiceiurilor de Crăciun. Membrii asociației au participat la ateliere de lucru meșteșugărești, sub îndrumarea prof. Mihaela Humă, care a găsit o modalitate de a da strălucirea și importanța cuvenită articolelor de mobilier prin înfrumusețarea lor cu picturi/motive populare.

Partenerii au pregătit, pe parcursul acestor luni, suporturile de curs pentru limbile străine precum și suporturile de curs pentru cursurile alese de fiecare țară în parte și au fost identificate materialele suport necesare desfășurării cursurilor de limbi străine. Au fost organizate întâlniri cu persoanele interesate să participe la aceste cursuri, în fiecare țară parteneră.

Au fost editate filmele documentare ale proiectului, din timpul reuniunilor din Kastamonu și Larnaca.

*Ca și produse finale ale acestui proiect, în lunile septembrie-decembrie au avut loc și sesiuni aplicative on-line, utilizând sistemul Hangouts, derulate cu toți partenerii. Trei ateliere de lucru on-line, o conferință organizată de Jürgen Wagner (Pedagogic Institute of Saarbrücken - Germany) pentru învățarea noilor strategii de predare-învățare a gramaticii limbii franceze folosind tehnologia actuală, au fost puncte importante în continuarea cu succes a parteneriatului **Thesaurus**.*

Pentru a n acord cu ideea de *life long learning*, pentru a reînvia tradițiile și obiceiurile specifice fiecărei țări, dar și pentru a îmbina trecutul (obiceiuri și tradiții) cu prezentul (platforme on-

line de învățare), se desfășoară în perioada 2013-2015, parteneriatul pentru învățare Grundtvig **THESAURUS- Treasury for Adult Education**, 2013-1-RO1-GRU06-29551, <http://www.adult-education.ro> de către Asociația Magister Educaționis Neamț, alături de parteneri de seamă, din Portugalia, Cipru, Turcia, Croația, Grecia și România, respectiv: Agrupamento de Escolas de Vialonga Portugalia, ECDL Cipru, Kastamonu Milli Eğitim Müdürlüğü – Turcia, Udruženje obrtnika grada Zagreba - Croația, Laboratory For Graphics, Multimedia AndGis - University Of Patras, și coordonatorul proiectului Asociația Culturală Europea Vaslui- Romania.

În județul Neamț, Asociația Magister Educationis Neamț a realizat un consorțiu la nivel local, respectiv parteneriate cu Casa Corpului Didactic Neamț, cu Inspectoratul Școlar Județean Neamț, cu Centrul pentru Cultură și Arte „Carmen Saeculare” Neamț, cu Camera de Comerț și Industrie Neamț, cu instituții de învățământ din județul Neamț și cu alte asociații din județ, pentru a putea facilita accesul cadrelor didactice și adulților din afara sistemului, la

cursuri fără taxă, derulate în cadrul proiectului, pe tema tradițiilor și obiceiurilor românești, în scopul îndeplinirii obiectivului proiectului **Thesaurus-Treasury for Adult Education**, de a promova educația interculturală în rândul adulților prin intermediul limbilor străine și a noilor tehnologii.

Acest proiect a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene. Această publicație (comunicare) reflectă numai punctul de vedere al autorului și Comisia nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

DRAGI CITITORI,

Următorul număr al revistei ȘCOALA MODERNĂ va apărea în luna martie, 2015. Revista poate cuprinde lucrări din diferite domenii, cum ar fi:

- management educațional;
- metodologii instructiv-educative;
- parteneriate și proiecte;
- alternative educaționale;
- școală, cultură și tradiție;
- sprijin, suport și asistență educațională și psihologică;
- cercetări, studii etc.

Materialele vor fi trimise până la data de 20 martie 2015, pe adresa alfa.ccdnt@gmail.com

Cerințe de tehnoredactare:

- Se trimit doar documente WORD, de maximum 3 pagini, denumite cu titlul lucrării;
- Font Arial nr. 10;
- Spațierea paragrafelor va fi de 1.0 rânduri;
- Textul trebuie să fie redactat obligatoriu cu diacritice și să conțină la final numele și titlul didactic al autorului, școala și localitatea la care predă acesta;
- În cazul în care au fost folosite surse bibliografice, în mod obligatoriu acestea trebuie precizate la finalul materialului

ȘCOALA MODERNĂ - publicație trimestrială editată de C. C. D. Neamț
Director: Florentina Vasiliu-Moise
florentina.vasiliu.moise.ccdnt@gmail.com

Colectivul de redacție:

prof. metodist Elena -Roxana Irina- roxana.irina.ccdnt@gmail.com
prof. metodist Lăcrămioara Tincă - lacramioara.tinca.ccdnt@gmail.com
prof. metodist Gabriela Livia Curpănar - gabriela.curpanaru.ccdnt@gmail.com
prof. metodist Carmen Corlățeanu - carmen.corlateanu.ccdnt@gmail.com
prof. metodist Mioara Roșu- mioara.rosu.ccdnt@gmail.com
prof. metodist Niculina Nita- niculina.nita.ccdnt@gmail.com
bibliotecar Ana Macovei - ana.macovei.ccdnt@gmail.com

Adresa redacției: Piatra-Neamț, str. Petru Rareș, nr. 24, tel. 0233-223885

E-mail: alfa.ccdnt@gmail.com

ISSN 2069 -4504

**Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate
revine exclusiv autorilor.**